

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ-CULTURALĂ
ORGAN OFICIAL AL EPĂRHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARĂDULUI

APARE DUMINECA
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. EMINESCU 18

DIRECTOR:
Icon. Stavr. Dr. GH. CIUHANDU

ABONAMENTE:
Pentru 1 an . . . lei 300
Pentru 6 luni . . . lei 150

Aniversarea nașterii M. S. Regelui

16 Octombrie 1938*).

„Doamne, întru puterea Ta se va veseli Regele și de ajutorul Tău se va bucura foarte (Psalm 20 v. 1).

O scenă din viața apostolilor, istorisită de ev. Marcu (6 v. 45—51), îmi vine astăzi în minte. Mântuitorul îndemname pe Apostoli să intre în corabie și să treacă de cealaltă parte a lacului Ghenezaret. El rămase singur în munte să se roage. Apostolii se luptau cu valurile. Deodată, în noapte, apare Mântuitorul, umblând pe apă. Ei socotesc că e nălucă și strigă de frică. El însă le grăește: „Fiți cu inimă. Eu sunt; nu vă temeți“. Și s'a suit la ei în corabie și vântul s'a potolit.

Oare starea noastră sufletească, din săptămânile trecute, nu se aseamănă cu cea a apostolilor? Oare nu eram și noi asemenea corabiei ce se împotrivese vânturilor vrăjmașe? Oare nu eram cu gândul la cârmaciul mult dorit?

Astăzi persoana cârmaciului ne răsare luminoasă în față, el intră în corabie și vântul se potolește. Ziua nașterii M. Sale Regelui este un prilej de a ne da seama de ceace este pentru țară Suveranul nostru.

El este nu numai Capul țării, ci și cel mai bun dintre noi, cel dintâlu la datorie. Este întreg al nostru. Leagănul Lui a fost între noi. Același cântec de leagăn, aceeași doină, i a alintat copilăria. A supt aceeași mireasmă a brazdei noastre. Istoria noastră, cu eroii și martirii ei, a evocat în sufletul Său aceleași emoții, ca în ale noastre. M. Sa Regele Carol II. este cel dintâlu Rege pământean. El întruchipează destinul nostru. Messianismul nostru legat de persoana Sa, atât înainte de a ajunge la

Tron, cât și dela 1930 încoaci, nu s'a desmintit nici o clipă.

Dumnezeu l-a înzestrat cu alese daruri, între cari cu o înaltă înțelepciune. Dovadă este simțul Lui de prevedere. A stins la timp dușmăniile politice sterile din cei douăzeci de ani din urmă, făurind unitatea sufletească a țării în fața primejdiei. Deaceea am putut suporta cu încredere încercarea din zilele trecute. Alături de Regele Carol I, Întemeietor de țară, și Regele Ferdinand I Întregitor de neam, M. Sa Regele Carol II. a binemeritat chiar până acum titlul de „Salvator de țară“.

Iscușința sa de a governa este izvorită din adânca Lui iubire de țară și popor. A dat atâtea dovezi, că știe zădi țara, purtând de grijă țaranului și satului, care sunt temelii ei. Poartă grija zilei de azi ca și a celei de mâine. Cine a mai cunoscut grija pentru sănătatea trupească a țaranului, pentru gospodăria lui și pentru cultura lui, întreținută de către harnice roturi de echipe regale, ca Regele nostru de astăzi? Tot din mintea luminată a M. Sale a răsărit minunata instituție a Premilităriei și Străjeriei, în care tinerimea, nădejdea noastră de mâine, se crește în: credință, muncă și disciplină, primind o educație patriotică, morală și fizică.

Țara noastră se găsește pe un drum nou, al progresului necunoscut până aci. Gândul Regelui luminează calea țării, dând programe noi în toate domeniile vieții sociale. Graul Lui deșteaptă energiile latente, iar avântul Său pilduitor ne atrage pre toți și ne mână înainte.

Este o mare mângâiere să știm, că în fruntea țării stă de veghe: un cap luminat înțeles, și o inimă caldă, iubitoare de țară.

Increderea în Dinastie și nădejdea în vii-

*) Cuvântare rostită de P. S. Episcop Andrei, la Te-Deumul din Catedrală.

torul de aur al țării sunt cei doi s'âlp!, pe care se razimă cultul monarhiei române.

Pe M. Sa Regele Carol II ne-am deprins nu numai să-L cinștim, ci și să-L iubim, să credem și să nădăjduim spre El, fiindcă El este purtătorul idealului nostru național. Supunerea față de El nu este „de frică, ci din conștiință“.

Dumnezeu să-L ocrotească și să-L dea ani mulți, domnie glorioasă, zile senine, cu pace, „ca și noi — precum ne rugăm la Sf. liturghie — întru liniștea Lui, viață lină și fără de ceartă să viețuim, întru toată bunacredința și curățenia“.

„Trăiască Regele, în pace și onor,
De țară iubitor și apărător de țară!“

Reglementarea sectelor religioase

de Ieromonah Ștefan Lucaciu.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, Biserica ortodoxă română a trecut cu un pas înainte în ceea ce privește sectarismul — că adică, prin promulgarea noului regulament al sectelor religioase, s'a recunoscut încă o dată, în mod oficial, din partea Statului, că există o problemă a sectelor religioase în țara noastră, și că e de interesul exclusiv al Statului de a o rezolva radical și definitiv.

Dacă a fost de interesul Statului să curme cu debandada partidelor politice, cu atât mai vărtos este de interesul viitorului lui, să curme o dată cu toate sectele religioase, care n'au alt stop, decât numai să deruteze sufletele, rumpându-le de marea masă a comunității naționale și de misticismul Bisericii lui Hristos.

Dacă, în cele din urmă s'a ajuns la convingerea, că, în materie de administrație politică, principiul totalitar e necesar la dirijarea nevolilor Statului, cu atât mai vărtos când e vorba de țărila sufletească a națiunii, acest suflet nu poate fi unul decât numai contopindu-se în aceeași credință religioasă.

Sectarismul fiind dușmanul Bisericii, în acelaș timp e și dușmanul Statului.

Este de mirare cum, chiar în actualul regulament al sectelor sunt secte libere și secte ne permise. Sunt unele, cari se „bucură de drepturile și libertățile garantate de Constituție“, cum sunt: Aso iația adventiștilor de ziua șaptea, baptiști și creștinii după evanghelie; iar altele nu sunt admise.

Judecându-se problema din punct de vedere doctrinal — atât unele cât și altele sunt în flagrantă contradicție cu principiile creștine. Iar din punct de vedere al interesului național, toate sunt deopotrivă de periculoase, deoarece sdruncină unitatea noastră sufletească. Să presupunem, că și de aici înainte legiuitorul va fi călăuzit de aceeaș concepție în această materie și că sectele, cari sunt admise acum vor ajunge să fie puternice — și lată cum unitatea poporului românesc va fi sfășiată în bucăți.

Prin urmare datoria momentului ar fi: să-și dea seama de consecințele cari vor decurge din această toleranță religioasă.

Națiunea, în momentul de față — pentru respectul care trebuie să-l aibă față de trecut și îngrijor-

rarea față de viitor — trebuie să stea în legitimă apărare, iar factorii săi de răspundere sunt datori să interzică sectele, de ori și ce natură ar fi ele.

Acesta ar fi un act de autoritate, care s'ar încadra perfect de bine în regimul de azi.

Sperăm că legiuitorul, călăuzit de aceste principii nobile, va ști să deschidă larg porțile istoriei; iar strălnătății i se va da să înțeleagă, că, atunci când e vorba de rezolvarea chestiunilor religioase ale poporului român, e o chestiune care se rezolvă exclusiv în lăuntru țării.

Oamenii de răspundere nu vor mai fi călăuziți de principiul, că vor da libertate sectelor cari au mai multă putere peste hotare și că vor tremura de ex. în fața comunității baptiste din Anglia sau din America.

Este știut de toată lumea, că toate sectele, cari activează în România, sunt conduse de străini; iar fondurile fabuloase, de cari dispun, provin din tezaurile băncilor jidovești din America. Având asemenea subvenții de milioane de do'ari, sectele religioase devastează sufletele mulțimilor, pe cari trebuie să se razime frontierele noastre. Bazate pe misticismul popular, sectele lucrează la dastrămarea ordinii în Stat și a credinței străbune. Inuși faptul, că toate sectele religioase lucrează cu atâtea dedesupturi, ne arată, că ele sunt încadrate direct în francmasonerie.

Intr'un cuvânt se poate spune, că sectarismul formează adevărata *masonerie populară* și că activitatea acesteia este covârșitoare pentru viața oricărui Stat național, tinzând la anarhizarea maselor pregătind revoluțiile atât de mult dorite de oculta ideo-masonică.

În această privință istoria ne este martoră.

În Japonia, masoneria, neputând străbate din cauza religiozității profunde a poporului, a intrat în mod indirect, printr'o sectă religioasă, astfel, că vedem apărând în 1913 o sectă având denumirea de „Proletarul creștin“, în fruntea careia stă un jidan cu numele Nathan Rubinstein, un mare exorc, cu grad înalt în ordinul internațional B'nai B'rith. Această sectă, speculând misticismul poporului Japonez, se întinde cășt gându-și aderenți din ce în ce mai mulți; și la un moment dat părăsește terenul religios, activând în domeniul politic, pânăce în 1923 un membru „proletar creștin“ atentează la viața împăratului Japoniei Hirohito. Intreprinzându-se o anchetă, se constată că propaganda anarhică era întreținută cu fondurile francmasonului Jon Pienfant, arh'miliardar din New-Jork.

În Rusia lucrurile s'au petrecut la fel. Intr'o perioadă, nu prea lungă, decât numai dela Petru cel Mare încoace, cu ajutorul masoneriei s'a ridicat completa autonomie bisericească, prin înlăturarea Patriarhatului și instituirea Sinodului Dirigent, ajuns la discreția puterii laice; iar în ultimul timp s'a ajuns până acolo, ca un Rasputin, creatorul „partidului forțelor oculte“, să fie consultat mai ales în chestiuni bisericest'.

Și, în această atmosferă creată de puterea laică, masoneria a știut să lucreze, cu mult rafinament, prin intermediul sectelor religioase, cari propovăduiau comunitatea bunurilor și a femeilor, principiile de bază ale Statului Sovietic de astăzi.

Izbucnirea bolșevismului rusesc n'a întâmpinat mare rezistență, întrucât anunțând comunizarea averilor, *comunismul a corespons idealului infiltrat ma-*

selor populare, în atâția ani, de cătră propaganda, nestingerită de nimeni, a sectelor religioase.

Pentru a dovedi mai precis amestecul masoneriei în creerea și întreținerea sectelor religioase, trebuie să amintim faptul foarte semnificativ, că *revoluționarul ruși, anarhiștii, nihilistii și ateii susțineau întotdeauna pe sectarii din Rusia, considerându-i ca tovarăși de luptă pentru dărâmarea ordinii în stat.*

Examinând situația la noi în țară, vom constata că toate sectele religioase propovăduiesc de formă o schismă religioasă și, în fond, activând pentru principiul colectivismului și al anarhiei.

Prin urmare, se vede limpede, că *sectarismul formează o problemă de Stat, o problemă de a cărei rezolvare vor bine merita sau se vor osândi de istorie, aceia cari dețin destinele Statului.*

Biserica, prin caracterul ei divin, se va menține clar neînjnând seamă de numărul credincioșilor ei. Puterea ei nu stă în numărul credincioșilor, ci în harul dumnezeesc care o stăpânește.

Puterea Statului, însă, stă în număr.

Cazul stiliismului dela Albinești poate fi înțeles de toată lumea și că până unde poate duce speculara misticismului popular de către agitatorii străini de neam și interesați de a produce zi de zi stări anarhice, locale deocamdată, cari să pregătească fatalul desnodământ, dacă vermina iudo-masonică, ce conduce și întreține activitatea acestor secte, nu va fi pusă sub călcâi, la timp.

Cine are urechi de auzit să audă, și ochi de văzut, — să vadă.

Judecătoriile comunale

De Pr. C. Turicu

În prim-articolul oficiosului nostru eparhial harnicul nostru coleg din Bonțești tratează această temă din punct de vedere juridic și cu multă competență. Sunt și eu de acord asupra rezultatului, că studenții noștri de teologie trebuie să fie pregătiți, și din punct de vedere al dreptului civil și penal, în instituturile noastre teologice.

Faptul care mă face să pun și eu mâna pe condeiu în această chestiune, nu e de ordin juridic, ci de cel *duhovnicesc-pastoral*. Noua Constituție apelează la munca preotului, angajându-l în domeniul puterii judecătorești, ca și la o forță sufletească, mai *aproape de credința* poporului nostru. Prezența preotului în acest for judecătorec trebuie să fie ducerea la biruință a ordinului divin: *Pace dau vouă, pacea Mea dau vouă, nu cum lumea dă, o dau Eu vouă!*

Pacea lui Hristos și judecata creștinească, trebuie s'o reprezinte prezența preotului în judecătoria comună.

Un domn avocat, creștin bun și bisericos, mă întreba pe drept: — Cum se vor putea ține aceste procese chiar în Dumineci și sărbători, fiindcă Legea așa le prevede *timpul ținerii lor?!*

I-am răspuns, că legea noastră, în Liturgier, fixează anumite rugăciuni și ectenii pentru „*cel ce ne urăsc și ne asupresc pe noi*“, apoi „*pentru înmulțirea dragostei*, pentru „*desrădăcinarea urii și a toată răutatea*“ ș. a. cari toate se pot implora în fața sf. altar, la slujba sfintei Liturghii din partea preotului, având *aci prezenți și pe ceilalți membri ai judecătorei co-*

munale, cum și părțile pentru pacea cărora se va ruga deosebi.

După sf. Liturghie se pot retrage, să aducă sentințele în procesele ce vor obveni. Așa se va plini pacea vecinică, creștinească și fără de apel.

Un domn primar, pe când se aproviziona cu o cruce dela Tipografia noastră pentru „masa de sentințe“ a acestei judecătorei, îmi destăinuia cu bucurie și satisfăcut, că în comuna lui sunt doi preoți, așa că vor face cu rândul pe judecătorul, când nu vor fi la „rândul săptămânii“.

Adică unul dintre preoți va absenta dela sf. Liturghie, ca să participe la procesele judecătorei comunale?!

I-am răspuns, că procesele se vor dezbate *după sf. Liturghie* la care vor *participa cu toții* cei interesați și când se pot face și rugăciuni speciale pentru pace.

Numai în felul acesta îmi pot explica textul legii *privitor la timpul fixat* pentru ținerea acestor ședințe ale judecătorilor comunale. Dacă s'ar interpreta *altfel* această dispoziție, ar însemna cea mai gravă și nemeritată *ofenză adusă Bisericii noastre* străbune și așezămintelor legii noastre românești.

Preotului liturgisitor îi revine din nou rolul de judecător și aducător de pace între fiii săi sufletești. Această misiune inerentă chemării sale, preotul ortodox o plina pe vremuri spre lauda lui Dumnezeu și pacea între sufletele parohienilor săi. Nu dispunea de o cultură juridică specială. Avea însă *aprinșă făclia darului său preofesc*, din care făcea parte și iatura plinirii misiunii de judecător alături de cea de slugitor al Domnului și învățător al norodului.

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați!“ poruncește Hristos, Mântuitorul. Spiritul vremii ne spune: *Nu judecați înainte de a vă ruga la sf. Liturghie pentru cel ce sunt învrăjbiți și le trebuiește pace!*

Conferința catihetică dela Comloș

Protopopiatul B. Comloșului și-a ținut conferința catihetică de toamnă în comuna Jimbolia, în ziua de Marți 27 Septembrie 1938.

După oficierea «Chemării Duhului Sfânt», preoții s'au adunat dimpreună cu învățătorii ort. români, în sala de învățământ, secția românească, unde Păr. protopop Dr. Ștefan Cioroianu, deschide conferința catihetică prin cuvinte potrivite și alese.

Urmează lecțiunea de morală practică: «Cum s'a purtat și cum trebuia să se poarte Elena în Sf. Biserică în cursul Sf. Liturghii», predată celor 7 clase de cătră Pr. Mitrofan Banciu din Lunga, care a ținut încordată atenția școlărilor timp de $\frac{3}{4}$ de oră, învățând pe elevi și eleve să reflecteze ei și ele asupra faptelor lor și să le califice, ne ieșind din puterea de judecată a copillor.

Pentru celirea temei catihetice: «Manifestările antimorale și antisociale la copil și combaterea lor», a fost designat Păr. Ioan Popovici din Sânicolaul-Mare, iar Păr. Grigorie Vermeșan din Pesac, a tratat despre mediul familiar, mediul școlar, și mediul bisericesc, în cari crește copilul, făcându-se legătură între lecția de morală practică predată și între lucrările catihetice teoretice cari s'au cetit.

Intrându-se în discuția temelor predate confe-

rința constată că temele au fost bine lucrate și-și exprimă unele deziderate, cari cuprinse în procesul verba', se vor înaintea Vener. Consiliu Eparhial.

*

Nota Redacției: *Informatorul nostru ne trimite cele de mai sus, pe cari le publicăm, fiind ele la locul lor să fie știute. Dar ni-ar fi plăcut s'avem, pentru acest organ de publicitate, și dezideratele, cel puțin pe cele cu caracter principar, sau de interes general, deoarece, până azi nu le cunoșteam. Și e bine să fie cunoscute și asemenea împrejurări, în interesul cosei și pentru orientarea și a altora, deci nu pentru umplerea coloanelor noastre numai.*

De aceea șirele aceste au numai un caracter informativ, în vederea celorlalte conferințe catihetice, din restul eparhiei, cari vor să se țină în toamna curentă.

În chipul acesta se vor putea urni și discuții în coloanele noastre, în jurul problemelor pe cari conferințele catihetice le vor scoate la iveală.

O întâlnire colegială *)

— De un participant —

Duioase, plăcute și impresionante sunt momentele de revedere — după trecerea unui timp îndelungat — între elevi și profesori de pe o parte și între colegi pe de altă parte.

Asemenea momente au trăit profesorii și absolvenții Teologiei Ort. Române din Arad, Joi în 6 Octombrie 1938, când seria de absolvenți din 1928 și a sebat un deceniu, dela isprăvirea studiilor teologice.

De dimineață absolvenții în număr de 20, s'au întrunit la Academia Teologică, unde Păr. Rector Dr. Teodor Botiș asistat de doi dintre absolvenți Pr. Mitrofan Banciu și Leon Comănescu, au oficiat în Paraclisul Academiei, o slujbă de mulțumită pentru cei vii și o slujbă de pomenire pentru un singur absolvent decedat Pavei Târziu, fiind de față întregul corp profesoral, absolvenții cu soțiile și toți studenții cari urmează acum cursurile.

S'a trecut apoi în aula Academiei, unde în numele seriei, a vorbit Pr. Mitrofan Banciu în cuvinte patetice, dând socoteală de talanții primiți înainte cu 10 ani și scoțând în relief fericita coincidență, că acestei serii îi este dat totodată prilejul să serbeze și ieșirea la pensie a I. P. C. Păr. Rector Icon. Stavr. Dr. Teodor Botiș, profesor Arh. Dr. Iustin Suciu, Cons. Ref. Ep. profesor de adm bis. Icon. Stavr. Mihai Păcățian și a D-lui profesor de cântare bis. și tipic Atanasie Lipovan.

Vădit impresionat a răspuns Păr. Rector Dr. T. Botiș, scoțând în evidență rolul acestei școale și a profesorilor de aci, mai ales în trecutul sbuciumat al neamului, cari au dat oamenii de o reală valoare și de o reputație bine apreciată, începând dela umilul preot de sat, până la profesori universitari, membrii ai Academiei Române și parlamentari de vază.

Au mai vorbit Păr. Caius Turicu, paroh în Arad, fost profesor în cursul I. al acestei serii și alți absolvenți, aducând cu toții mulțumiri instituției și conducătorilor.

După acestea s'a semnat cartea de aur a Academiei teologice, din partea celor prezenți. Iar în parcul Academiei, s'a făcut fotografierea tuturor în grup.

S'a regretat absența Păr. Dr. Nicolae Popovici, noul rector al Academiei teologice, care chemat urgent la Rezi-

dența Regelă din Timișoara, n'a putut participa, precum și a I. P. C. Sale Păr. profesor Arh. Dr. Iustin Suciu, care se află grav bolnav și a D lui profesor At. Lipovan, care a fost plecat din Arad.

În corpore, absolvenții, au plecat la reședința episcopescă, unde au fost primiți de P. Sf. Sa Păr. Dr. Andrei Magieru, Episcopul Aradului. Aici, după ce s'au cântat „Întru mulți ani Stăpâne“, Pr. Mitrofan Banciu, a făcut prezentarea seriei, cerând binecuvântarea arhierescă, pentru prăznuirea după cuviință a acestui eveniment și a asigurat pe înaltul Ierarh de sentimentele de iubire fiască de supunere, de ascultare și de grațitudine, urându-I viață lungă cu zile senine, pentru binele bisericii, preoților și poporului dreptcredincios din aceasta de Dumnezeu păzită Eparhie a Aradului.

P. Sf. Sa Păr. Episcop a răspuns printr'o magistrală cuvântare, impletită cu sfaturi practice de pastorație, arătând care este rolul preotului în societate și ce calități trebuie să posedă, spre a putea fi utilizat în cele mai grele împrejurări. Arată că misiunea bisericii noastre este sublimă, fapt care o face să fie tot mai înțeleasă și cercetată de conducătorii altor biserici, cum a fost recenta vizită a Episcopului anglican Harold Buxten al Gibraltarului Noi — spune P. Sf. Sa — nu avem ce primi și învăța dela alte biserici, dar le putem oferi tezaurul nostru scump și întreg de învățătură și dogme, de aceia trebuie să fim fiecare solid legați de locurile pe cari le ocupăm, ca să nu putem fi niciodată desmînțiți, asupra adevărilor și disciplinei noastre bisericești.

După ce timp de o oră și jumătate P. Sf. Sa a mai dat și alte sfaturi și directive folositoare pentru chemarea precească, a binevoit a primi să se fotografieze în parcul Episcopiei în mijlocul celor 20 de absolvenți, fiind petrecut apoi în reședință cu cântarea imnului „Pre Stăpânul și Arhierul nostru Andrei, Doamne păzește-L, întru mulți ani Stăpâne“.

La ora 13 s'a servit o masă comună, la care au luat parte profesorii și absolvenții cu soțiile. Au ridicat toast Păr. Rector Dr. T. Botiș, prof. V. Popescu și Pr. L. Comănescu.

Iar după masă la ora 16, absolvenții în număr de 12, au descins la Sf. Mănăstire Hodoș Bodrog, depunând pe mormântul Răp. Episcop Dr. Grigorie Gh. Com a, o cunună de tranșafiri albi și oficiind un parastas în sobor, după care vizitând așezămintele mănăstirești, s'au reîntors la Arad, de unde fiecare s'a dus la ale sale, satisfăcut sufletește de rezultatul acelei fericite zile.

Despre ce să predicăm ?

26 Octombrie. Sf. M. Mucenic Dimitrie. Ținta supremă a existenței omenești este împărăția cerurilor. Spre această țintă suntem dator să nuzim cu toții, pentru aceasta am și fost zidiți. Ajung această țintă însă, numai aceia cari viețuind aci pe pământ se folosesc de mijloace ce tind spre înălțimi, merg pe căi ce duc spre culmi'le cerești, având — în mijlocul celor trecătoare — priveliile așintite spre cele mai înalte și nieperitoare.

Starea excepțională de stăpânire a ființei omenești asupra lumii materiale, an male și vegetale, viața spirituală a omului, ne permit să cunoaștem această țintă supremă pentru care a fost creat: Împărăția cerurilor.

Ființa omului nu poate sfârși în nirvauă. Nizuinț, setea lui de dreptate adevăr, și de fericire, ne arată o cale ce trece peste existența pământească și se prelungește spre o țintă mai înaltă. „Pentru tine ne-ai

*) Primită cu întârziere, după apariția numărului dublu. O publicăm deci acum. Pe viitor, asemenea comunicări e de dorit să ni se trimită cel puțin deodată cu altor foi, pentru a fi publicate.

z dit Doamne și nu este liniștit sufletul nostru, până ce nu se va odihni întru Tine", zice fericitul Augustin.

Calea spre desăvârșire (Mat. 5⁴⁸) și spre cetățenia împărăției cerești, este calea împlinirii poruncilor Dumnezeuști (Mat. 19¹⁷). Toate poruncile împlinite cu sfințenie, sunt cheia care deschide ușile împărăției. Indrumări pentru împlinirea lor avem în predica de pe munte. În acelaș timp, să nu uităm că și crucea suferințelor — purtată cu credință — este un drum spre înălțimi. „Au nu se cădea să pătimească Hristos acestea și să intre întru mărirea sa? (Luca 24²⁶) Și-apoi sluga nu este mai mare decât stăpânul sau. (Ioan 13¹⁶) Afară de aceasta ne mai stă înainte și calea renunțării de bună voie, la ceace ne atrage și și țintuește prea tare de pământ, împiedecându-ne în în sborul spre înălțimi. (Mat. 19²¹).

Ceeace ne ajută nespuse de mult și ne ușurează umblarea pe căile ce duc spre culmile cerești, este privirea spre cele mai înalte. Privirea ațintită spre sfinți, spre pilda vieții și morții lor. Azi avem în fața noastră pilda măreață a vieții și morții sf. M. Mucenic Dimitrie. Să urmăim cu credință această pildă de viață și moarte și să așteptăm cu răbdare și nădejde creștinească răsplata care nu va întârzia. (Apoc. 2¹⁰ II Tim. 4⁷⁻⁸).

30 Octomvrie. Duminica XXII după Rusalii. Cetind evanghelia de azi (Luca 16¹⁹⁻³¹) foarte mulți sunt ispitiți să creadă, că bogatul pentru aceea a ajuns în iad fiind că a fost bogat, iar Lazăr în fericirea raiului, pentru că a fost sărac, De-acia apoi obiceiul de a muștra pe cei bogați și a mângăia pe cei săraci. E adevărat că averea cuprinde mari primejdii pentru suflet, dar nici sărăcia nu este mai lipsită de asemenea primejdii.

În pilda spusă de Mântuitorul, lucrurile nu sunt judecate astfel. Altul este adevărul evanghelic. Săracul Lazăr a fost dus în sânul lui Avraam fiind că a avut credința acestuia, iar bogatul s'a dus în chinurile iadului tocmai fiindcă-i lipsea această credință.

Această necredință a bogatului asupra lucrurilor viitoare — asupra unei răsplăți vecinice sau chin vecinic — o vedem foarte limpede în convorbirea lui cu Avraam. Această necredință există la foarte mulți din zilele noastre. Foarte mulți sunt cari zic azi: aici e raiul, aici e iadul, dincolo să nu mai așteptăm nimic. Ce rățăcire mare. Se spune, că un mare bogătaș — care credea la fel — când a simțit că i se apropie sfârșitul chinuit de o nouă frică — după faptele sale se vede — zicea că dăruiește întreaga sa avere aceluia, care-i va putea face dovada că nu există iad. Fierște că nimeni n'a putut să-i dea această dovadă.

Ceice cred în cuvântul Domnului, slavă Lui, n'au nevoie de alte dovezi. El a binevoit să ne descopere în această privință tot ce putem și e necesar să știm. Despre nici un lucru nu se vorbește în Scriptură atât de mult (70 locuri) și apriat, încât nici chiar cineva înviaț din morți nu ne-ar putea spune mai mult.

Sf. Scriptură ne vorbește de mulți înviați din morți (Lazar, Eufh, Fica lui Iair, Tânărul din Nain, Fiul văduvei din Sarepta) dar nu arată că aceștia să fi spus ceva despre stările de dincolo, mai mult decât este descoperit. Să ne mulțumim deci cu descoperirea Dumnezeiască. Oare va putea cineva crede mai mult făptura decât pe Ziditorul? Chiar dacă toată lumea ar striga: aici e raiul, aici e iadul, să știm că adevărul e totdeauna de partea lui Dumnezeu. Orice om e un

mincinos, când vorbește despre cele de acum și cele viitoare alții de cum vorbesc Dumnezeu. Să ne orânduim viața după cuvântul lui Dumnezeu și nu după a oamenilor, știind că El singur ne spune:

„Ceriul și pământul vor trece dar cuvintele mele nu vor trece până ce nu se vor plini toate“ (Mat 24³⁵).

Cronică

„Tăiască Regele!“ — a fost, Duminica trecută, strigarea a toată suflarea românească. Era atunci aniversarea a 45-ea a nașterii *Majestății Sale Regelui Carol al II-lea*, prăznuită, cu bucurie și însuflețire mare, dela un capăt la altul al țării. Prăznuirea a fost cu atât mai largă în suflete, cu cât ziua de 16 Octomvrie, în acest an, a căzut pe zi de Duminică, deci cu biserici pline de credincioși, cari au înălțat, alături de slugitorii altarelor, rugăciuni pentru Majestatea Sa Regele nostru.

În special în Arad, la slujba din Catedrala episcopescă mai mult ca alta dată, sf. biserică a fost plină de lume românească.

Slujirea Te-deum-ului obișnuit, urmat după isprăvirea sfintei liturghii, a săvârșit-o însuși P. Sf. Sa Părintele *Episcop Andrei*, cu un sobor de opt preoți și doi diaconi. După săvârșit rea slujbei pentru Majestatea Sa, P. Sf. Sa Părintele Episcop a ținut o foarte edificare cuvântare de ocazie. O publicăm în loc prim.

Douăzeci de ani s'au împlinit Marția trecută, de când deputatul național-român *Dr. Alexandru Vaida-Voevod* de pe vremuri a rostit, în parlamentul ungar, declarația politică, stabilită la 12 Oct. în casa regretatului nostru fruntaș bihorean *Dr. Aurel Lazar*, cu privire la ieșirea Românilor din legăturile statului ungar. Se invoca în aceea declarație dreptul firesc al fiecărei națiuni ca, liberă de orice înrăurire străină, să-și hotărască, ea însăși, așezarea printre națiunile libere. Și cuvântul acesta, trup s'a făcut la 1. Decemvrie din acelaș an. Încrestăm și noi, cu evlavie și recunoștință, marea și începătoarea zi a vremurilor de mai apoi în ipostas de viață românească.

Biserica Neamului este numele Mausoleului dela Mărășești, sfințit recent (18 Sept. a. c) cu toată solemnitatea cuvenită, când se împlineau 21 ani, de când cei 7500 soldați și 100 ofițeri eroi și-au risipit anonim viața, acolo, în cel mai cumplit uragan ucigaș din istoria noastră. Expirarea lor a forțat Destinul să-și exprime justa lui sentință, întârziată atât de mult, în legătură cu nedreptățile geografice și etnice asupra oropsitei noastre națiuni. Rostul ridi-

cării acestei biserici a fost, de a adăposti și de a cinsti în ea, după cuviință, osemintele eroilor pomeniți mai sus, risipite în olocaustul, care s'a pus ca temelie durabilă, *României Mari*. Insuși M. S. Regele a căutat să cinstească, prin înalta Sa prezență, mărețele serbări dela Mărășești, având alături pe Măria Sa Marele Voevod *Mihai*, de Alba Iulia, pe membrii guvernului, în frunte cu I. P. S. și Prea Fericitul *Miron*, Patriarhul României, și pe reprezentanții Armatei. Slujba târnosirii a fost săvârșită de I. P. S. Sa Dr. *Nicolae Bălan*, Mitropolitul Ardealului, împreună cu PP. SS. LL. Episcopii: *Lucian* al Romanului, *Grigorie* al Argeșului, *Nifon* al Hușilor și *Partenie* al armatei, însoțiți și de un sobor de preoți. Au ținut cuvântări înălțătoare și potrivite cu mărețele serbări: Suveranul, I. P. S. Sa *Nicolae* Mitropolitul Ardealului — ca reprezentant real, dar și de un atât de grăitor simbol, al acelei provincii, pentru a cărei desrobire și-au dat eroii pomeniți mai sus, toată ființa lor în hecatomba Mărășeștilor — apoi P. S. Sa *Nicolae Colan* Ministrul Cultelor, Dna *Alexandrina Gr. Cantacuzino*, în numele Asociației Femeilor Române, care a luat inițiativa *Bisericii Neamului*, Dl general Argeșianu în numele Armatei, ș. a. Amintim aici și faptul, că Mausoleul e lucrat din trahitul dela *Deva* și că lucrările au fost conduse de arhitectul *Cristinel*. Redăm știrea acestor magistrale și adânc grăitoare serbări, cu o oarecare întârziere, pe care cititorii noștri probabil nu o înțeleg, dar pentru care, redacția își are justa ei motivare. (p. d.)

Chestia „episcopiei” Banatului a ajuns în discuție și în congresul eparhial al „F.O.R.”-ului din eparhia soră a Caransebeșului. Și astfel, în moștirea „F.O.R.”-ului s'a dat expresiune următorului gând: „F.O.R.”-ul „se pronunță și deastădată, ca în totdeauna împotriva încercărilor — potrivnice intereselor naționale și bisericești ale Banatului — de strămutare a reședinței episcopiei Caransebeșului, ce egalează cu desființarea celei mai vechi și mai încercate citadele de apărare a legii românești în cursul secolilor”.

Organul „România”, cu binecunoscutele sale legături oficiale, adaugă a semnala „lupta pe care toată Româniimea dela graniță o duce pentru a-și salva episcopiatul, despre care se spune numai (sublinierea nu ne aparține: Redacția) că ar putea fi desființată în folosul episcopiei ce trebuie să ia ființă la Timișoara... Și nu putem presupune, că grănicerilor se va face cumva nedreptate”.

Cuibăriri uniete se pun la cale și la Vinga, sedlu de protopop ortodox român, deci o localitate în care, după protopopul nostru de până ieri care e pâr. S. Tr. Seculin, avem un tinăr și activ protopop, deci nu s'ar putea spune, că se resimte necesitatea „națională”(?) a acelei înfiripări. Vor anume unii, să exo-

pereze obligarea comunei politice Vinga, de a suporta cheltuielile de transformarea unei case de chirie a contesei Gyü:ky — după sfatul preotului romano-catolic (o face în interes „românesc”) — în biserică pentru unieșii deacolo. Dar la propriu vorbind, câți unieși sunt în Vinga? Cel cu pianul în prospect de realizare afirmă, în Ianuarie a. c., că sunt 58 suflete. Atât e de ajuns pentru o parohie și o biserică unietă, pretinsă „națională”, acolo într'un centru ortodox cu interese naționale deplin acoperite? Ne îndoim. Dar să vedem chestiunea în lumina cifrelor. Când să se constate real de Primărie cifra unieșilor, s'a aflat, că 4 erau plecași aiurea ori întorși la vetrele lor; 2 inși erau ortodocși, între ei era socotit și — crâznicul ortodox; iar din rest, întorseseră 18 suflete la ortodoxie. Rămân deci 34 unieși. Să-i vedem și pe aceștia. Dintre ei 21 suflete sânt slovaci unieși, cari vorbesc ungurește în familiile lor și consideră pe sine a fi aceeași zeamă cu bulgarii rom.-catolici din Vinga. Ar mai rămânea deci 13 unieși — omînoasă cifră! Iată, de ce e omînoasă: 12 inși sunt servitori, de prin Chereluș, comună unietă din județul Aradului mai ales, și un intelectual — secretarul „Agrului” — care se spune, că e român, d. advocat Hetco. Ciudată treabă: „Filia” unietă Vinga aparține la parohia unietă din Timișoara, având în frunte, de preot, pe Téglásy Ladislau (se spune, că și acesta e român, rudă cu un mare personaj politic-uniet), dar numele nu-l spune, tot așa, se fie român. Iar cât pentru d. advocat g.-catolic dela Vinga, al cărui nume, de asemenea, nu sună prea a românește, e de înțeles, că are misiune „agristă” să facă nițică propagandă „catolică” între „schismaticii” dela Vinga. Iac'asa spre fericirea neamului românesc, și la Vinga, ca aiurea, cu blestemul desbinării religioase. Căci, pasă-mi-te, n'avem destulă! Cel puțin așa crede d. advocat cu nume așa de neromânesc și care, pentru mai mare slugire a neamului românesc, este căsătorit cu o bulgăroaică romano-catolică dela Vinga. Asta e treaba sa; dar, așa fiind, ar putea lăsa pe alții să menajeze în alt chip, la Vinga, interesele de viață românească. Poate, va fi de acord și județul Timiș-Torontal, ca și Rezidența regală să nu forjeze comuna politică Vinga la cheltuielile în chestiune. Să vedem. Așteptăm d'ocamdată.

Informațiuni

P. Sf. Sa Părintele Grigorie Leu, episcopul Argeșului, a sosit Mercuri seara la Arad, pentru a cerceta în frățească dragoste pe Prea Sfinția Sa Părintele episcop al nostru. Intru întimpinarea Sa a ieșit, la trenul de seara din spre Timișoara, P. Sf. Sa Părintele episcop Andreiu, cu consilierii referenți eparhiali și alții preoți și persoane din serviciul central. Prea Sfințitul episcop Grigorie, care întoarce o vizită din vara trecută a Prea Sfințitului nostru, stă la noi câteva zile, pentru a cerceta instituțiunile noastre centrale și ceace-i va fi posibil să mai vază și în afară. E vorba de legături canonice-duhovnicești, cari se intensifică, spre marele folos de obște al sfintei Biserici și al Neamului.

Intimpinăm și noi pe Prea Sfinția Sa cu bucuroasă strigare: Intru mulți ani, Stăpâne!

Parohia Zădărlac, prin bunăvoința D-ului Prefect Co. onel Mihai Dobriceanu, a primit dela Prefectura Județului două foarte frumoase sfeșnice, cu câte șapte brațe, în valoare de 7 000 Lei.

Parohia Drauf protopopiatul Șiria, devenită vacantă prin pensionarea Pr. Meletie Pop, s'a îndeplinit prin numirea Păr. Constantin Ungurean din Zarand, ca administrator parohial. Instalarea s'a făcut în Dumineca din 25 Sept. a. c. din partea Păr. Protopop Aurel Adamovici.

Hirotoniri de preoți: Prea Sf. Sa Printele Episcop Andrei a hirotonit intru presbiteri-duhovnici pe următorii tineri:

1. **Calus Pascu** din comuna Gherman, jud. Timiș-Torontal, a fost hirotonit, în ziua de 6 Octombrie a. c. intru diacon, iar în ziua de 7 Octombrie a. c. intru presbiter-duhovnic, pentru parohia *Topolovățul-mic*, jud. Timiș-Torontal protopopiatul Belințului.

2. **Cornel Vădăsan** din comuna suburbană Arad-Grădiște, a fost hirotonit în ziua de 7 Octombrie a. c. intru diacon, iar în ziua de 8 Octombrie a. c. intru presbiter-duhovnic, pentru parohia *Colonia Avram Iancu*, jud. Arad, protopopiatul Ineului.

Poșta Redacției

Păr. Ioan Schiopu: Nu ne putem angaja să publicăm și bucați muzicale. N-avem cadre și pentru asemenea lucrare. Dar problema pusă, ca studiu de folclor muzical (colinzi, cântece de jale sau hore funebre etc.) e de mare interes, chiar religios în prim loc. De aceea lăudăm gândul bun și-am dori să ai, cât mai de grabă, material de această natură, colecționat și pus pe note. Aunci, ar fi actuală chestia publicării, pe alta cale, decât fragmentar în coloanele noastre.

Comunicate.

Nr. 8453/1938.

Aducem la cunoștința absolvenților Academiei Noastre Teologice, că în conformitate cu dispoziția art. 5 din Regulamentul pentru examenele de capacitate a candidaților la preoție din Eparhia ort. rom. a Aradului, *sesiunea de toamnă a examenelor de capacitate preoțească* va avea loc în zilele de *11 și 12 Noemvrie a. c.*

Cei ce doresc să se prezinte la acest examen să-și înainteze aici până la *data de 31 Octomvrie* cererile însoțite de următoarele documente:

- Extras de botez,
- Diploma despre studiile secundare.
- Carnetul de studii și certificatul de absolvire (Absolutor) al cursurilor teologice, respective diploma de licență, sau doctorat în teologie,
- Dovadă că în cursul anilor de studii au trăit într'un internat teologic, pentru cei cari au studiat la vre o fac. teol.

e) Certificat dela oficiul parohial despre purtarea morală și ocupațiunea avută în timpul dela absolvirea teologiei și până la prezentarea la examen,

f) Chitanță dela Cassieria Consiliului Eparhial despre achitarea taxei de examen.

Arad în 11 Octomvrie 1938

† **Andrei**
Episcop

P. Givulescu
consilier ref. eparhial

8436/1938

Sfântul Sinod în ședința dela 9 Septemvrie a decis de a se comunica din nou hotărârea luată în ședința dela 11 Martie 1936, că orice candidat de preoție trebuie, înainte de a se logodi, să ceară binecuvântarea Chiriarhului, arătând toate documentele referitoare la condițiile de admitere la căsătoria unui cleric. Să se aducă din nou apoi la cunoștința candidaților la preoție că logodna bisericească are acelaș efect ca și cununia. Ca atare să nu se mai logodească cu viitoarele soții decât deodată cu oficierea cununii religioase, după ce vor fi căpătat în prealabil binecuvântarea Chiriarhului respectiv.

Ceeace se aduce la cunoștință spre știre și conformare.

Arad, la 10 Oct. 1938

Consiliul Eparhial ort. rom.

Nr. 8599/1938.

Ministerul Cultelor și Artelor Ne-a trimis următoarea adresă: "Sesizați de Marele Stat Major al Armatei prin adresa Nr.23904 din 16 Septembrie 1938, că preoții cari au activat sau simpatizat cu mișcarea legionară, au primit instrucțiuni, ca în zilele de sărbători, cu ocazia slujbelor religioase, să zică în loc de: "*biruință Regelui nostru Carol al II-lea, asupra contrariilor lui*", numai "*biruință Regelui nostru*", eliminând cuvintele "*Carol al II-lea*", iar la ectenia mică în loc de a zice "*pentru cei robiți Domnului să ne rugăm*", să zică "*pentru cei dela închisori Domnului să ne rugăm*", avem onoare a Vă ruga să binevoiți a lua măsuri severe pentru a opri pe preoți de a face schimbări în ecteniile slujbelor bisericești. Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințe, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni. p. Ministru, ss. St. Brădișteanu p. Director, ss. indescifrabl".

Atragem atențiunea Cucernicilor preoți că orice schimbare în textul rugăciunilor și a ecteniilor este strict interzisă și cei ce se vor dovedi vinovați de asemenea schimbări vor fi urmăriți și pedepsiți cu toată rigora.

Arad în 12 Octombrie 1938.

† **Andrei**
Episcop.

P. Givulescu
consilier ref. eparhial.

Ad. No. 7996/1938.

Circulară

către toți P. T. D. membrii ordinari și adhoc ai adunării protopresbiterale din protopresbiteratul Aradului.

În temeiul autorizațiunii Vener. Consiliu Eparhial No. 6328/938 și în conformitate cu dispozițiile §-lui 16 din regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, convoc prin aceasta Adunarea protopresbiterală a protopresbiteratului Arad, în ședință extraordinară pentru săvârșirea alegerii de protopresbiter pe ziua de *Joi în 10 Noemvrie a. c. la ora 9 a. m.* în biserica catedrală din Arad.

Mihai Păcățian
com sar consistorial

No. 8554/1938

Comunicat

Se publică cele de mai jos în „Biserica și Școala“.

(ss) f. Andrei

Ministerul Cultelor și Artelor, Direcția Contabilității
Nr. 41030/1938.

P. Sf. Episcop ortodox al Eparhiei Aradului.

Avem onoare a vă comunica, mai jos, circulara Direcțiunii generale a Poștelor și Telegrafelor, cu privire la expedierea corespondenței oficiale cu începere dela 15 Octombrie 1938 și vă rugăm să binevoiți a dispune să se pună în vedere și organelor în subordine, spre a se conforma.

Se anexează și o copie de pe borderoul de expediție.
p. MINISTRU, p. DIRECTOR GENERAL,
Indescifrabil Indescifrabil

Copie de pe adresa circulară a Direcției Generale P.T.T.
înreg 41030/1938.

DOMNULE MINISTRU,

Avem onoare a vă face cunoscut, că în baza dispozițiilor art. 75 din Legea de Exploatare P. T. T., publicată în Monitorul Oficial Nr. 143 din 25 Iunie 1938, care prevede că toate serviciile prestate de către A. d. ț. P. T. T. inclusiv cele efectuate pentru diferitele autorități, vor fi plătite după tarifele în vigoare și în momentul prestării lor; iar greutățile de orice fel altele decât cele prevăzute la art. 77 (Casa Regală) sunt interzise și ca urmare a celor stabilite de comun acord cu Ministerul de Finanțe, Direcția G. l. P. T. T. a hotărât cele ce urmează:

Incepând dela 15 Oct. 1938, corespondențele interne ale autorităților și institutelor figurând în bugetul general al Statului și cari se expediază deci prin creditare de taxe, vor fi admise la expediere numai dacă sunt prezentate de ghișele poștale cu borderoul de expediție în dublu exemplar, întocmit modelului anexat.

Aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, vă rugăm să binevoiți a vă dispoziții autorităților în subordinea Dvs să ia măsurile necesare pentru ca, începând dela 15 Oct. 1938, să depună obiectele de corespondență internă la ghișetele oficiilor poștale numai cu borderouri de expediție în dublu exemplar, completate cu datele specificate în modelul anexat și anume: Număr de cont, autoritatea locală expeditoare, numărul curent, numărul oficial al fiecărei trimiteri, în parte, adresa și destinația, greutatea taxa tarifară a fiecărei trimiteri, totalul taxelor, sigilul și semnătura șefului autorității expeditoare sau delegatului său. Borderourile de expediție vor fi tipărite sau liniate cu mâna; până la epuizarea actualelor condiții de expediție, filele acestora se vor putea utiliza cu borderouri de expediție numai dacă se vor lina ca atare.

Funcționarii P.T.T. dela ghișet vor certifica pe ambele exemplare deodată primirea trimiterilor respective, reținând un exemplar și restituind autorității expeditoare pe al doilea.

În ceea ce privește celelalte trimiteri, meserii și telegrame, se menține sistemul actual. Pentru trimiterile externe se vor plăti taxele în numerar la prezentare ca și pentru orice trimiteri particulare. Unătățile exterioare ale Dvs pot lua informațiuni de detalii dela oficiile P.T.T. locale, cunoscând că obiectele de corespondență, prezentate în alte condiții decât cele stabilite și comunicate prin aceasta, vor fi refuzate, sau admise numai cu plată efectivă.

DIRECTOR GENERAL,
(ss) indescifrabil

DIRECTOR COMERCIAL,
(ss) Ciupercescu

N. B. Unitățile cari pot expedia corespondență în contul Dvs. fixat de Ministerul de Finanțe, sunt:

Serviciile centrale, cu toate bisericile, figurând în bugetul general al Statului.

FORMULAR

Autoritatea locală _____ Cont Nr. _____

Titularul Contului _____

BORDEROUL DE EXPEDIȚIE Nr. _____

al corespondențelor depuse la Of. P.T.T. _____

în ziua de _____

Nr. crt	Nr. oficial al trimiterii	Adresa și Destinația	Greutate	Taxe	Observații

_____ Total bucăți

_____ Total taxe

_____ Semnătura funcț. primitor
Stampila de zi a Of. lui.

_____ Semnătura șef. aut. și
sigilul respectiv

Concurs

În conformitate cu ordnul Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 8306/1938, se publică concurs cu termen de 30 de zile, pentru îndeplinirea parohiei a II-a din Alloș, protopopiatul Lipova, care a devenit vacantă prin trecerea în statul de pensie a preotului paroh Traian Pețianu.

Parohia este de clasa I și se îndeplinește prin alegere.

I. Venitele sunt:

1. Sesiunea parohială în extensiunea ei de azi, circa 30 jug. pământ arător și intravilanul Nr. 337.

2. Locuință în casa bisericii. Consiliul parohial se obligă a edifica în decurs de 2 ani, casă parohială nouă, dimpreună cu supraedificările necesare pe intravilanul Nr. 337.

3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează și

5. Biroul parohial uzitat, care se ia în concurs din oficiu.

II. Obligațiunile

1. Noul ales își va îndeplini cu punctualitate toate îndatoririle împreună cu serviciul său de preot-duhovnic, în și afară de biserică și va predica regulat în Duminică și sărbători.

2. Va catchiza regulat elevii dela școlile primare, unde va fi împărțit, fără altă remunerație.

3. Va plăti regulat toate impozitele după beneficiul său preotesc din al său.

Recurenții vor cere încuviințarea Prea Sfințitelor Sale Părintelui Episcop, pentru a putea recurge. Cererile adresate Consiliului parohial din Alloș, se vor înainta Venerabilului Consiliu Eparhial, însoțite de documentele necesare.

Recurenții cu încuviințarea protopopului tractual și cu respectarea dispozițiilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sfânta Biserică din Alloș, pentru a servi, a cuvânta, a cânta și a face cunoștința credincioșilor.

Parohia este de cl. I. rurală, deci dela recurenți se cere calificarea de cl. I. rurală.

Consiliul parohial

În înțelegere cu Traian Ciblan, protopop 1—3

Nr. 8193/1938.

Concure

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile pentru conferirea pe durata exclusivă a anului școlar 1938/39 a burselor vacante din *Fundațiunea Teodor Papp*, administrată de subsemnatul Consiliu Eparhial. Indreptățiți la acele burse sunt conform literelor fundamentale: a) rudenile fondatorului, b) tinerii români ortodocși din Giula, care studiază la noi în patrie c) în lipsa recurenților indicați sub a)–b), urmează îndreptățirea tinerilor români din dieceza Aradului după arondarea sa veche care cercetează școli: elementare, gimnazii, licee, comerciale, industriale, de agricultură, militare, academii, universități și institute teologice.

La concurs se admit și elevii.

Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul eparhial subsemnat în termenul concursual cu următoarele documente în original ori autentificate la vreun notar public: 1. Extras de botez din matricula bisericească prevăzut cu clauzula oficiului parohial local că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. 2. Rudenile fondatorului să adauge și informații familiare, pentru înrudirea gradului de înrudire. 3. Atestat de neavere dela dregătoria politică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurentului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovadă. 4. Dovada de studii că în anul școlar trecut a avut cel puțin media 7,50, iar universitarii despre toate cursurile, respectiv semestrale ascultate și document despre examenele prestate. 5. Concurenții să dovedească, cu adevărată dela direcțiunea școlii; de au sau nu au bursă și dacă au ce sumă face aceea. 6. Studenții universitari vor produce și certificatul decanatului respectiv despre conduită și despre aceea dacă mai au sau nu bursă, și dacă da în ce sumă?

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socotință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1938.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

Nr. 8195/1938.

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru conferirea pe durata exclusivă a anului școlar 1938/39 a burselor vacante din *fundațiunea „Episcopului Iosif Goldiș”* administrată de subsemnatul Consiliu Eparhial. — Indreptățiți la acele burse sunt conform literelor fundamentale: a) rudenile fondatorului; b) în absența acestora, tinerii români ortodocși din Socodor; c) în absența recurenților indicați sub a)–b), urmează îndreptățirea tinerilor români din Eparhia Aradului cari cercetează orice fel de școli. — Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul Eparhial subsemnat, în termenul concursual, cu următoarele documente în original ori autorizate la vreun notar public. 1. Extras de botez din matricula bisericească, prevăzut cu clauzula oficiului parohial local că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. 2. Rudenile fondatorului să adauge și informații familiare pentru dovedirea gradului de înrudire. 3. Atestat despre starea materială, liberat de dregătoria politică locală, cu date specificate despre starea materi-

ală a părinților concurentului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovadă. — 4. Dovada de studii că în anul școlar trecut a avut cel puțin media de 7,50, iar universitarii despre toate cursurile respectiv semestrale ascultate și document despre examenele prestate. 5. Concurenții să prezinte dovadă dela Direcțiunea școlii: de au, sau nu, vre-o bursă și dacă au, ce sumă face aceea. — 6. Universitarii vor prezenta și certificatul Decanatului respectiv despre conduită și dacă au sau nu vre-o bursă și dacă da în ce sumă?

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socotință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1938.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

No. 8194/1938.

Prin aceasta se publică concurs, cu termen de 30 zile pentru conferirea, pe durată exclusivă a anului școlar 1938/39, a burselor vacante din *„Fundațiunea Ștefan Antonescu”*, administrată de subsemnatul Consiliu Eparhial. Indreptățiți la acele burse sunt conform literelor fundamentale, a) Rudenile fondatorului după frați și soră; b) Descendenții din David Nicoară și Ana, părinții soției fondatorului; — aceștia au preferință; după ei, c) Tinerii români ortodocși din eparhia Aradului, după arondarea sa veche, cari cercetează școli secundare și superioare. — Concurenții au să-și prezinte cererile la Consiliul eparhial, în termenul concursual, cu următoarele documente, în original, ori autentificate de notar public: 1. Extras de botez din matricula bisericească, prevăzut cu clauzula oficiului parohial local, că petiționarul și azi aparține Bisericii noastre. — 2. Rudenile fondatorului să adauge și informații familiare, pentru dovedirea gradului de înrudire; — 3. Atestat de starea materială, dela dregătoria politică locală, cu date specificate despre starea materială a părinților concurentului și despre a sa proprie. Rudenile încă au să prezinte asemenea dovadă. — 4. Atestatul școlar de pe anul trecut cu media cel puțin 7,50, iar universitarii despre toate cursurile respective semestrale ascultate și document despre examenele prestate. — 5. Universitarii vor prezenta și certificat de conduită dela Decanul respectiv, cu adausul: dacă au, sau nu, vre-o bursă, — și dacă da, în ce sumă. — 6. Petiționarul să arate: ce eventuală bursă mai au, dovedind cu adevărată dela direcțiunea Școlii: de au, sau nu au bursă, și dacă au, în ce sumă.

Neobservarea condițiilor de mai sus va avea de urmare, că cererile ajustate defectuos nu vor fi luate în socotință.

Arad, din ședința culturală dela 23 Sept. 1932.

Consiliul Eparhial Arad

—□—

Pentru îndeplinirea postului vacant de *protopresbiter* al tractului *Birchiș*, jud. Severin, se publică concurs cu termen de 30 zile libere dela prim apariție în organul eparhial „Biserica și Școala”.

Venitele acestui post sunt:

I. DELA PROTOPOPIAT:

1. Retribuțiunea dela Consiliul Eparhial.
2. Birul protopopesic și anume câte 5 (cinci) măsuri à 30 litri porumb în natură, ori prețul de piață,

dela fiecare preot ori capelan din protopoplat.

3. Retribuțiunea dela stat, conform bugetului general al Statului.

4. Spesele cancelariei protopopești stabilite de corporațiunile protopopești, conform concluzului sinodal Nr. 62 din 1914.

5. Taxele inspecțiunii învățământului religios și pentru vizitațiunea canonică.

De locuință și local pentru biroul protopopesc, deocamdată se va îngriji viitorul protopop.

II. DELA PAROHIE:

1. O sesiune parohială în extenziunea ei actuală.

2. Stolele legale,

3. Birul preoțesc, câte 5 (cinci) lei dela fiecare număr de casă.

4. Intregirea dotațiunii dela Stat conform legilor în vigoare.

Toate impozitele și sarcinile publice după sesiunea parohială și celelalte venituri le suportă protopopul.

Reflectanții la acest post își vor înainta, în termenul concursual, cererile de concurs, însoțite de documentele de calificare prevăzute în art. 53 din Statutul Organic și Concluzul congressional Nr. 111 din 1938, Consiliului Eparhial ort. rom. din Arad.

Dela concurenți se cere calificare pentru parohii de clasa I (întâi), diplomă de bacalaureat și certificat că au împlinit cel puțin 5 (cinci) ani în serviciul bisericesc sau școlar, cu deplin succes și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc și cultural.

Arad, din ședința plenară dela 27 Sept. 1938.

3—3

Consiliul Eparhial ort. rom.

—□—

Consiliul parohial ort. român din Adea, protopoplatul Chișineu-Criș, publică concurs *cu termen de 15 zile* dela prima apariție în „Biserica și Școala”, pentru îndeplinirea postului de cântăreț bisericesc, în mod provizoriu.

I. Beneficii:

1. Sesiua cantorală, care constă din 7. jugh. cad. pământ arabil.

2. Stole dela funcțiuni.

II. Indatoriri:

1. Va instrui școlarii în răspunsurile liturgice, pe una și două voci;

2. Va instrui pe cei ieșiți din școală la cântarea glasurilor;

3. Va suporta toate dările către Stat și comună după pământul cantoral;

4. Va fi îndatorat să asiste la toate funcțiunile din parohie.

Concurenții și fără diploma de cantor, dar cu *certificat dela Oficiul parohial unde domiciliază*, se vor prezenta în vre-o Duminică ori săbătoare în sf. Capelă din parohie pentru a dovedi dexteritatea în cântare și tipic.

Cererea și actele se vor înainta Oficiului protopopesc din Chișineu-Criș, adresate Consiliului parohial.

Din ședința Consiliului parohial dela 27 Sept. 1938.

Consiliul parohial.

În conțelegere cu: P. Marșieu protopop.

3—3

În urma deciziei Venerabilului Consiliu Eparhial din Arad No. 7525/1938, devenind vacantă *parohia a II-a din Zărând* prin transferarea părintelui Constantin Ungureanu, pentru îndeplinirea acestei parohii se publică concurs *cu termen de 30 zile dela apariție* în organul oficial „Biserica și Școala”, prin alegere.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Sesiunea parohială constătoare din 32 Jughere cad. pământ arător, cu drept de pășunat.

2. Una cânepiște aparținătoare sesiei parohiale.

3. Casa parohială cu supra edificată și grădina.

4. Retribuția de bir 800 lei anual.

5. Stolele legale.

6. Intregirea dotației dela stat, pe care parohia nu o garantează.

7. *Parohia e de clasa primă*, dela recurenți se cere calificarea prescrisă pentru clasa primă.

Alesul va avea să catehizeze la școala primară din loc, în clasele la care va fi repartizat, fără altă remunerație și să achite regulat toate impozitele după întreg beneficiul său.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele justificative, adresate Consiliului parohial ort. rom. din Zărând, se vor înainta consiliului Eparhial ort. rom. din Arad, iar recurenții vor cere aprobarea prealabilă a P. S. Părintelui Episcop Eparhial Andrei, pentru a putea concura și învoirea P. C. Părintelui Protopop tractual pentru a se putea prezenta în Sf. Biserică din Zărând, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice.

Dat în ședința extraordinară a Consiliului parohial din Zărând, ținută la 14 Septembrie 1938.

ss. *Cornel Papp*

Paroh președinte

ss. *Dimitrie Fărcaș*

notar

În conțelegere cu:

Mihai Cosma, protopop

3—3

—□—

Conform ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 8452/1938, pentru îndeplinirea parohiei ort. române din *Pobda* rămasă vacantă în urma morții preotului I. Bojescu se publică concurs *cu termen de 30 de zile dela prima apariție* în organul oficial „Biserica și Școala”.

Venitele împreună cu această parohie sunt:

1. Una sesiune parohială constătoare din 33 jughere.

2. Stolele legale. Birul parohial se la în concurs de oficiu.

3. Intregirea dela Stat.

4. De casă parohială se va îngriji alesul.

Alesul preot va suporta toate impozitele și va catehiza elevii școlilor primare fără alta remunerație.

Reflectanții la această parohie cu considerare la Comunicatul Nr. 2334/1938 publicat în „Biserica și Școala” Nr. 14 din 3 Aprilie a. c. vor cere învoirea prealabilă a Prea Sfinției Sale Episcopului Eparhial Arad pentru a putea concura, iar cererile de concurs dinpreună cu toate actele și le vor înainta Consiliului Eparhial Arad și vor cere aprobarea Prea C. Părinte Protopop pentru a se putea prezenta în parohie înaintea alegătorilor pentru a cânta, respectiv a oficia serviciul religios și a cuvânta.

ss. *Pr. Andrei Jebăleanu*

preș. cons. paroh.

ss. *Cărciu Eftimie*

secretar

În înțelegere cu: *Dr. Ștefan Clorotanu* protopop

1—3